

Aurel Conțu

ECEE HOMO !
poeme sublimiste

SEMĂNĂTORUL
Editura online - aprilie 2010

constrângeri

e strânsă haina timpului hoinar
și haina vieții mele strânsă-i ca pe fus
de parc-aș fi tocmit-o din bazar

la preț redus

google

cortina se ridică-n ochiul meu
și-ntreaga lume-mi cade la picioare –
cum cade-o floare

sunt Dumnezeu

dragoste de internaut

o Coca Cola, un sandwich, o țigară,
o cană caldă de cafea
și-o pasăre în colivia din cămară

viața mea

extaziere

Doamne
ce încântare crudă
e să rămâi atârnat
singur
ca o agudă
în plânsu-ți
doar tu

cu tine însuși

dus-întors

mirosul bradului în gând
se sprijină pe-o boabă de lumină
din care plec sătul
și mă întorc flămând
pe-aceleași urme
cu mirosuri violente
de rășină

Scila și Caribda

strâns între Eros și Thanos
ca între două ghilotine
când mă înalț învingător în Sine
când mă cobor înfrânt în haos

adică-n mine

fără scăpare

când Sinele se-nsinuează-n Eu
și-mi pune-n cârcă sacul cu șopârle
mă-ntorc nefericit în Supraeu
în liniștea acestei gârle

ca un plebeu

instinct sublim

din brânci
s-a ridicat nesigur pe picioare –
și-a dat cu capu-n Soare

asfixiere

arunc în foc risipa asta de cuvânt
și fumul intră-n gura unei hote –
n-am timp să lupt cu morile de vânt

ca Don Quijote

derută

cu ce obraz să mă întorc
din nou în Eu
când m-am reîntrupat
aseară-n Budha
iar către dimineață-n
Mahomed
și
Dumnezeu

miorița

din cei patru baci de turmă
trei vrur-al patrilea să moară
de topor
și se sfârși acesta pîn' la urmă
plâns doar de-o singură mioară
așa cum toate-n lumea asta
mor

arhetipul

în Sine am trăit ce alții
au lăsat în mine
și viața mea se-adaugă
în raftul Sinelui
precum o carte
căci scopul vieții
se găsește-n Sine
iar viața mea prin Sine
merge mai departe

mărturisire

m-am întrupat în Dumnezeu
și-n Mahomed m-am întrupat
a doua oară
din Budha-n care
mă pitisem decuseră
lăsând la o răscruce
propriu-mi
Eu

prețul plătit

așa cum toate-n lumea asta mor
și cum tristețea umple ochiul de
mioară
pân' la urmă
sfârși bătrânul baci de
muchie de topor
doar pentr-o turmă

în sens invers

apa-i ca o foiță de sticlă,
iar luna-i ca o șopârlă...
cum să nu auzi broaștele
orăcând printre stele
în gârlă ?

ninsori

ningea cu braaște-n loc
de nea
iar oameni-și zvârleau
în apă fericiți coconii
să fie anul doar cât
o mărgea
și să se-ntoarcă iar
peste un an somonii

înapoi

mă-ndepărtez de-această
broască
cu iz de baltă
și mirosul acru
și cum nu-i nimeni
pe aproape
mă-ntorc în lumea mea
ieșind din sacru

siderare

o inimă bătea
înăuntru
unde mâinile mele
abia încăpând
au găsit două găuri
în locul sânilor
prin întuneric
umblând

credințe

aceeași zei și regi
plecați de mult de-acasă
aveau cu ei alături
aceeași ochi îndepărtați
și bulbucăți
de broască
răpănoasă

coșmar

simt gustul de sudoare
tot mai acru
dar nimeni nu-i pe meterez
atât de-aproape
încât să mă oprească
și-atunci mă tot scufund
în ritualul sacru
și mă împerechez
dezgustător
c-o broască

numai dus

mirosuri violente
de rășină
mă duc pe-aceleași urme
acum și orișicând
iar boaba aburită de lumină
îmi readuce mirosul
bradului
în gând

prototipul

viața mea prin Sine merge
mai departe
căci scopul vieții se găsește-n
Sine
iar viața mea în Sine-i
ca o carte
pe care alții-au scris-o
mai-nainte
pentru mine

așteptări

s-or reîntoarce iar
peste un an somonii
iar pân' atunci femeile
vor zămilsii coconii
pe care-i vor zvârli
în volburi chiar de Paște
când iar va ninge-n loc
de fulgi
cu broaște

să poarte noroc

pân'de-oi muri această casă
va rămâne alături de ogor
ținută-n echilibru
de-o broască încrustată
cu cuțitul
în stâlpii din pridvor

spaiame

vai,am călcat o broască
cu pantoful
și simt cum mă apucă
teama
ca nu cumva să moară
mama
ori Dumnezeu să ne trimită
iar potopul

hibernare

pierdută-n marea Sinelui
precum un nechezat de cal
o iarnă-ntreagă-i între
ea și mal
și-atunci broscuța se ascunde
sub un deal
și-adoarme-n așteptarea
saltului
transcedental

în loc de potcoavă

cuțitul meu un chip de broască
crestează-n stâlpii
din pridvor
să-mi țină casa dreaptă
și-n picioare
până mor

derâdere

potopul ni-l trimite Dumnezeu
și tot Părintele din cer ne ia
și mama
ba s-ar putea să mor și eu
care-am călcat sub talpă
lighioana
și-am aruncat-o
la veceu

vedenii

sunt draci urâți ca broaștele
din râu
și vrăjitoare broaște am văzut
de bunăoară
care se scufundau în apă
pân'la brâu
și descântau șopârlele
la țată
sau la subsuoară

înălțare

broscuța-și pregătește saltul în
transcedental
când frigul mușcă-n copitele
de cal
și-i trebuie o iarnă-ntragă
din largul Sinelui
s-ajungă pân' la mal

vrăjitorii

la subsuori sau chiar
la țâțe
puneau broscuțele-n călduri
și noaptea ungeau dracii
cu țărâțe
prin păduri
și-i alungau să coase
broaștele
la guri

chemări sinistre

când nici cuțitul nu mai
intră-n noapte
o bufniță îmi fluieră
la geam
și-atunci când o întreb
dacă-i de viață sau de moarte
mă pune caii Sinelui
să-nham

omul verde

același om
cu frunze verzi
se-ncarnă
și-n frunze galbene
î închide ochii
peste iarnă

jubilații

o bufniță dansează printre
vrăjitoare bete
în pielea goală
fără pene
iar morții tremură de frică
în schelete
alături de copii mânjiți
de boală
și popi cadelnițând
doar în izmene

cântec de bufniță

înham încă o dată
la căruța Sinelui ogarii
și mă urnesc din viață
către moarte
c-o bufniță ce mână telegarii
atunci când nici cuțitul
nu mai intră-n noapte

metamorfoză

în frunza galbenă-și
închide viața
efemeră
și-n frunza verde
se-ntoarce iar
ca o himeră

însăimântări

popi chiori de somn
se-ncurcă în izmene
iar vrăjitoare slute bagă
pruncii-n boală
doar bufnița se leapădă
de pene
așa cum dracii se leapădă
de smoală
și joacă țonțoroiu-n
pielea goală

supărare

de ce sunt toate ciorile
atât de negre și haine
se întrebă Athena
c-un suspin
a,da!
îmi amintesc
acum mai bine
le-am dat culoarea
lumilor din care vin

miracol

omida de pe
ramura de crin
se mută dintr-o
nimfă-ntr-un
fluture
divin

amenințări

zbura o cioară neagră
într-un zor de ziuă crud
și-un corb zbura deasupra-i
ca un lord
când unul peste Polul Sud
când altul
peste Polul Nord

superstiții

în visu-mi scurt cu-ntorsuri și
cu dusuri
o cioară s-a oprit în preajma mea
din umblet
și cât m-am preumblat prin mine
căutând răspunsuri
m-am și trezit cu toate ciorile
în suflet

sufocare

nici cerul nu-i atotcuprinzător
pe cât s-ar crede
din afară
și nici pământul nu-i atât
de-ncăpător
pe cât s-ar crede
sau ar vrea să pară

făcături

cu un picior de cioară
descântat în noapte
aceleași vrăjitoare
călări pe mături
printre nori
se prind în ritualul
aducător de moarte
și după-aceea se
prefac
în ciori

compasiune

nu blestemați aceste ciori
sărmane
simboluri ale Soarelui și-ale iubirii
sacrosante
chiar dacă se hrănesc cu hoituri
și ciolane
nu-i drept să le priviți altfel
decât pe celelalte

efemeridă

un fluture
se-ntoarce-n
crisalidă
și-ajunge pân' la
urmă
tot omidă

blestem

tenebrele din care vin
la fel de negre-s și
pline de genuni
șopti Athena cu venin
și le blestem
să le stea viețile-n gâtleje
ca un spin
și să se-ndestuleze
doar cu mortăciuni

piaza rea

de-i Polul Sud
sau Polul Nord
aceeași cioară ochiu-ți
zgârâie cu ciocul
și-oriunde-ai încerca
să te ascunzi de
moarte
ea știe locul

muhurta

câți oameni
tot atâtea
clipe
laolaltă
se-nfiripă
doar într-o
clipă

totuna-i

prea multe breșe-n oasele-mi
bătrâne
încearcă viața asta nepermis
și-s prea puține clipe
până mâine
să-mi ordonez viața
după ciorile din
vis

nicio deosebire

nu-i loc nici în pământ
și nici în cer
ne-am înmulțit peste măsură
încât în Rai se tremură
de ger
și-n lad se moare
de căldură

numărătoare

suntem
vreo șase
miliarde
și-n noi
în fiecare clipă
câte-o clipă
arde

contraste

în ciori
se-ascund aceleași vrăjitoare
ce hoinăresc bezmetice
prin noapte
și care cu piciorul
înmuiat în lapte
fac diferența dintre
viață
dragoste
și moarte

suflet rătăcit

adesea trec prin peșterile
reci
cu sufletu-mi pornit
spre alte paradisuri
și-s sfârtecat
cu gheare
scârnave
de lilieci
care mă țin legat
de propriile-mi
visuri

ploaia

balaurul care aduce
ploaia
peste râuri cristaline
paște
sorbind în burta-i
uriașă
lipitori
și heleștee-ntregi
cu tot
cu broaște

crucificări păgâne

vampiri cu chip
de șoareci
cruzi
înaripați
aduc cu ei fiorul
morții
iar noi îi omorâm
însăimântați
și-i spânzurăm la porți
să ne alunge
duhurile
noptii

Oannes

În mintea mea lucește
același chip de capră
cu coarnele de pește
și ochii de omidă
născut din volburile
mărilor
venind dintr-o
îndepărtată
și misterioasă
Atlantidă

neguri

doar cu cinci pâini
de orz
și vreo doi pești
Isus hrăni cinci mii
de suflete înfometate
iar Manu primi Videle
în mână
tot de la acești
făuritori de lumi
și ctitori
de
eternitate

visul lui Icar

ai fost nedrept
Doamne
dându-mi gândul hoinar
și nu aripi
să cuprind între ele
tot cerul
precum fiul lui
Daedalus
Icar

Zâna Florilor

doar o femeie
se-aseamă
adesea cu petalele
de floare
fermecate
precum zeița Flora
azteca Xochipilli
sau zâna Florilor
hălăduind pe-aceste
plaiuri sfinte și
binecuvântate

Lakshmi

din roze sângerii
și albe
pe din două
îi zămilsii soție
Brahma lui Vishu
fără de prihană
să-i umple diminețile
cu rouă
și să-i deschidă
noaptea
drumul spre Nirvană

vântul

balaurul acesta chior
se-mpiedică de toate
cele
ba dă cu fruntea-n
câte-un nor
ba-nfoaie fustele la stele

stăpâna nopții

când Soarele spre Hades
își mână telegarii
ca furtuna
se naște tremurând
în ochi de stele
și luceferi
luna

pedeapsa nevăzută

balauri-nori
se-nfruntă zi de zi
încrucisându-și iataganele
cu iscusință
din care sar scânteii
și-adesea câte-un fulger
trimis de-un Zeus
supărat
ca o sentință

lumânarea

aprinde Dumnezeu
cereasca-i lumânare
să vadă dracii cuibăriți
în vie
și să-l trimită
cu fulgerul și trăsnetul
pe asprul
și necruțătorul
sfânt Ilie

zeul Lunii

lăsând în urmă
dâra-i umedă
scârnavă
și dizgrațioasă
prin labirintul
cochiliei
melcu-i
permanent
pe drumuri
și mereu
acasă

stăpânul Cerului

strălucitorul Ra
în carul său de foc
străbate porțile
păzite de balaur
ieșind din noapte
în același loc
și în același
cântec
fermecat de
graur

Tezcatlipoca

îi ziceau Soarelui
cu venerare
oglanda fumegândă
zmulgând cu cleștii
din piepturi de
fecioară
inima
plăpândă

constelații

cioplite-n stele
chipuri de dragoni
de tauri
lei
săgetători
și scorpioni
întreaga boltă-i
plină de eroi
de monștri sacri
titani
de nimfe
și de zei

porțile Cerului

frumosul zeu al
Soarelui
Apolo
și azi aleargă
de colo până
colo
și umblă noaptea-n
carul său
de aur negru
pe dincolo

capul de lup

născuți din întuneric
cu chipul lui Satan
ascuns în trup
în noi mai curge
sângele
lui Genghis Khan
privirea lui
Zamolxis
sau şuierul
Dragonului
cu cap de lup

câinele Foo

viața lor
adesea atârna
de-un bob de grâu
de pâine
și uneori jertfeau
pe-altarul zeilor
fecioarele și pruncii
și-i trimiteau dincolo
însoțiți de-un câine

Eilid

și eu trecut-am
prin Arcadia
odinioară
și-am plâns văzând
săgeata lui Hercule
culcând în iarba
verde
blânda căprioară

paradox

din Turnul meu
de fildeș
când mă avânt
în zbor
mă-ntorc mereu
mai tânăr
și mai încrezător

stăpânul Timpului

eternitatea-i
veșnic la capătul
din dos
și nimeni n-a
aflat vreodată
capătul
din față
de unde Cronos
fiul lui Saturn
neobosit înșiră
clipele
de viață

hommo religiosus

din lut
făcut
și nenăscut
cu viața-n nări
suflată
se întoarce iar
lut

ca la-nceput

destin

cu cât desfaci mai mult
în felii ceapa
te apucă plânsul
și cu atât mai mult
te-ndepărtezi de tine
și de Dânsul

purgatoriu

mi-e sufletul hoinar
prin propriu-mi vis
în care mă afund
ca într-un beci
nu-i chip să trec
de Purgatoriu ăsta
de-ntuneric
decât lăsându-mi inima
zălog
acestor lilieci

târg

viața asta nu-i
pe gratis
cum se vede treaba
și nimeni nu-i dispus
să ți-o trăiască
pe degeaba

daruri

extraterestre creaturi
ieșeau din apele
cu undă lină
și se amestecau cu
pământeștele făpturi
lăsându-le
în dar
cu dragoste
cunoașterea sublimă

mărturii

ei stau ca niște pietre
la-nceputuri
și ne-amintesc de
fiecare clipă
goală
de coșmar
prin care lumea
curse
fără încetare
trecând din avatar
în avatar

miraj

purtat de gând
mă zbat nebun
propriu craniu
dar îmi lipsește zborul
Doamne
bătaia aripii
și visul lui Icar
atât de-nălțător
și-atât de straniu

jocul ielelor

culori sfioase
fără de asemănare
din ochii Florei
Xochipilliei
se arcuiesc
din zare-n zare
precum un curcubeu
în zi de sărbătoare

nori negri

între Pământ și cerul
înstelat
balaurul cel chior
alunecă întruna
luând în brațe
când Soarele
când luna

armonie

se scaldă-n trandafiri
frumoasa Afrodita
și rebela
Cleopatra
iar Vishu își găsește-n
floare jumătatea
în timp ce Brahma-și
întărește trinitatea
punând peste Nirvana
piatra

hârjoneli

aruncă Zeus cu
fulgere în nori
și-adesea fulgerul
lovește omul fără
de păcate
iar zmeii și balaurii
din cer
se tăvălesc de răs
pe spate

măria sa

oriunde-ar fi
ar merge
ar ajunge
e acasă
ca Soarele și Luna
apare și
dispare
lăsând în urmă
aceeași dâră
albă
și dizgrațioasă

carul de foc

din carul său de
îngeri tras
sfântul Ilie cu
fulgerele țipă
în timp ce Dumnezeu
pe-un nor
se delectează visător
trăgând
din pipă

zvârcoliri

ploua cu șerpi
cu broaște
și cu lipitori
pe când balaurul
care aduce ploaia
peste lume
se zvârcolea
sub cerul
negru
învrăjbit de nori

sacrificii păgâne

jertfeau făpturi
la întâmplare
pe-altarul zeului
solar
și-nebuneau în
incantații
colective
ca-ntr-un coșmar

dezmierdări

i-au zis Hecate, Artume,
Diana, Artemis
sau și mai simplu
Luna
așa îi zicem și acum
la fel și mâine
și întotdeauna

Helios

ieșind din Hades
zeul Soarelui
îmbracă nimbul
strălucit
și carul său de
aur
cu telegari de flăcări
alungă zmeii
și balaurii
în asfințit

ordine celestă

i-au așezat pe zei
cu numele
în ascuțișul vremii
și-alătura
au așezat dragonii
eroii zămilsii
de sfinți
cu pământeni
și monștrii apărui
din dragostea
zeițelor
cu scorpionii

mitologie

din Sirius
lupoaica-și cată fii
zburdând printre
coloane de mărgean
pe Kyros
regele persan
pe zeul dac
Zamolxis
și pe mongolul
mâncător de carne
Genghis Khan

eternii paznici

la porțile-mpăraților
mormintelor
și templelor
buddhiste
străbunii legau
câinii
s-alunge duhurile
rele
și spiritele triste

din inimă

se-nduioșă Hercule
privind în ochii
blândeii căprioare
și-l păcăli atunci
pe Eurysthe
lăsându-l doar
s-o vadă
cum dispore

de neoprit

trecut
prezent
un joc amețitor
e clipa
ce se pierde-n
efemeru-i zbor
venind dintr-un
trecut
care-i prezent
și care în același
timp
e viitor

geneză

scăpat din lanțul
timpului
simt nodul amintirii
zburând precum
o libelulă
iar timpul resetat
la zero
zbatându-se și
horcăind
într-o
pendulă

amenințare

din cârca mea
maimuța
se-aburcă
fără jenă
și-mi uzurpează
titlul
coborând

în genă

orbire

nu-i doar orgoliu-n
visul iudeilor
păstori
cât mai ales orbire
nici semn că Tatăl
lumii
s-a uitat spre dânșii
printre nori
și le-a lăsat
cum zic
Pământul moștenire

derivă

copii orfani
pierduți în lumi
și universuri
nesfârșite
fără temelii
ne căutăm și azi
părinți-n doinele
de jale
și pătimim alătura
de cruci
de oseminte
și de ciocârlii

Eu și cu Mine

ne întâlnim și noi
ca oamenii
din când în când
două fantasme
defazate
la hotar de gând

arhetip

când vreau să rup
toți trandafirii vieții
din grădini
răsar din noaptea
rațiunii mele
mii de spini

amintire

acum un milion de ani
m-am înțepat
cu-n spin
și azi când rup o
floare
încă mai suspin

răbufniri

îmi iese șarpele în cale
și-ncremenesc atunci
de frică rupt
plesnește sub picioare
fușteiul de la scară
și cad în golul
dedesubt
sau strâng în brațe
capra
la pulpa căreia
am supt

masca

în Sine mă ascund
sub chip de pasăre
de șarpe
ori de broască
iar în afară
în Eul meu neliniștit
de om
după o mască

umbra

oricât aş vrea
nu pot să nu te mint
să-ți scot un ochi
apoi să te alint
să-ți despici fruntea
sau pântecul
obez
și-apoi acolo-n
raclă
să te profanez

Marele Spirit

viața mea-i
o clipă-n vânt
la voia Sinelui
fără de moarte
un nor ce se-nfiripă
ca un gând
și care se destramă
ca un gând
în noapte

caleașca fermecată

din visul vieții
mă înalț și mă cobor
și tot din vis dau fuga
din trecut în viitor
și între două vise
mă pregătesc să mor

orgolii

precum un tată bun
și drept
și Dumnezeu de sus
când a-mpărțit Pământul
și Turnul Babel
l-a-nclinat către apus
n-a dat iudeilor
nici mai puțin
și nici mai mult
decât a spus

duplicitate

'năuntru meu
trăiesc de când mă știu
două feline
una sunt eu
iar alta-i cârțița
din mine

chinuri

nu poți să dai
sau să primești
viața
doar jucând un rol
nu poți vesti-nceputul
sau sfârșitul
dacă nu ești sol
și nu e cu putință
să te sprijini
în drumul lung
al vieții
de un gol

în cerc

parfumul ei
îmi stăruie
în nară
și totul se întâmplă
la fel
ca prima oară
cu-aceleași mângâieri
și răsulări
de pară
în urletele
lupilor
de-afară

incognito

ipochimen
cu sufletul
sfărămicios
de cretă
nu sunt nici om
nici șarpe
nici broască
nici egretă

instincte

adesea-mi vine
să pun mâna
pe cuțit
să-njunghii toți
călugării
din schit
și să tai capul
starețului
cu hârlețul
ruginit

ecouri

se zbat în mine
milioane de chemări
și mă trăiesc vieți
nelămurite
sunt doar o gazdă
la răspântie de zări
acolo unde trag adesea
sufletele rătăcite

sfârșit